

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver nødt til at sige, at jeg har sådan en rigtig dybtfølt følelse af, at jeg virkelig har ondt af statsministeren, og jeg ved ikke, om statsministeren lige kunne have tid et øjeblik. Er det muligt at komme i kontakt med landets statsminister under den her debat?

Det her er en redegørelsesdebat om statsministerens åbningstale, er det mon så muligt at sige noget til statsministeren? Det ser det ud til at være nu.

Jeg vil sige: Jeg har faktisk sådan en rigtig følelse af at have ondt af statsministeren, for statsministeren skulle her i eftermiddag foretage et næsten umuligt valg. Han skulle vælge imellem enten at stå med et glas i hånden til en reception andetsteds her i huset eller deltage fuldt ud i debatten her i dag, og det kan selvfølgelig være et meget svært valg for landets statsminister at vurdere, om han skal stå med et glas i hånden til en reception, eller om han skal deltage i den fulde debat. Han valgte at tage glasset og deltage i receptionen, og det betød selvfølgelig, at han ikke kunne overvære hele debatten i dag og derfor jo heller ikke hørte mit ordførerindlæg. Derfor var jeg selvfølgelig også meget spændt på, hvad han så egentlig ville svare på alle de spørgsmål, jeg havde rejst.

Jeg mener: Når man ikke har hørt spørgsmålene, hvordan pokker skal man så svare? Og det klarede statsministeren jo til bravur, for statsministeren svarede ganske enkelt ikke, men hoppede mit ordførerindlæg over i rækken af besvarelser. Se, det er jo en enkel måde at klare det på. Men se, der var jo så mange guldspørgsmål, som jeg rejste, at jeg vil komme tilbage til dem, vil jeg sige til statsministeren.

Jeg vil komme tilbage til to af dem nu, og så vil jeg komme tilbage til de øvrige som onsdagsspørgsmål, hvor statsministeren også har tid til at få sine embedsmænd til at kigge på dem, så vi onsdag efter onsdag kan tage det ene spørgsmål efter det andet, så vi ligesom får svarene på dem. For det kan jo ikke være rigtigt. Altså, jeg har noteret, at det er noget med, at vi skal have dialog. Vi skal lytte og diskutere, vi skal give os god tid osv., har det jo været sagt, når vi skal have bygget bro og have dialog om politikken efter euronejet. Og jeg mener, at vi jo kun kan bygge bro og have en dialog, hvis det er sådan, at der er to parter, der ligesom diskuterer med hinanden og udtrykker nogle ting over for hinanden, og det vil jeg altså syndeligt gerne gøre med statsministeren. Og derfor – når

jeg ikke kan gøre det i dag under denne debat – så gør vi det som onsdagsspørgsmål. Det er ikke noget problem for mig. Tid og sted er ikke så afgørende. Det afgørende er, at vi får debatten.

Det er også derfor, at vi møder op i næste uge til mødet i Statsministeriet, selv om jeg nok må sige, at det efter den her debat er lidt svært at finde ud af helt nøjagtigt, hvorfor statsministeren har inviteret Dansk Folkeparti til en snak i næste uge. Jeg kan ikke rigtig se, hvad vi skal få ud af det, hvis det er den her stil, der skal repræsenteres i næste uge.

Nå, så de to spørgsmål, som jeg gerne her vil have statsministerens svar på nu, og så kommer vi altså tilbage til de øvrige spørgsmål i løbet af ugerne fremover. Det ene er, at jeg rejste spørgsmålet om de optøjer, der var i Københavns gader i aftes specielt selvfølgelig også i lyset af Indenrigsministerens nye bebudede stil på udlændingeområdet; nu skulle man virkelig tage fat, nu skulle man sætte hårdt ind. Mit spørgsmål var jo også i forhold til, at jeg ikke rigtig kunne forstå, at man snakkede så meget om dialog i forhold til at løse de her problemer, når en meget stor del af problemerne jo opstår, fordi der simpelt hen er voldsmænd, der hærger gaderne.

Det undrer mig simpelt hen, altså ikke så meget i forhold til mit indlæg, men det undrer mig, at statsministeren overhovedet ikke kommer ind på den problemstilling, altså det er da faktisk ret alvorligt. Det har optaget mange mennesker i vores hovedstad, at der har været de her optøjer, og jeg synes, det ville klæde statsministeren at give det en bemærkning med på vejen.

Jeg kan forstå, at der også er flere andre ordførere, så statsministeren kan bare henvende sig til andre ordførere – det er ikke mit problem – hvis det er sådan, at det er det, der skal være afgørende for, om statsministeren vil kommentere de her ting.

Den anden ting er – det er der såmænd også flere ordførere der har været inde på – hvad baggrunden helt nøjagtigt er for, at statsministeren, udenrigsministeren, dermed regeringen, har skiftet holdning i forhold til det løfte, der blev givet forud for folkeafstemningen i torsdags.

Sagen er jo, at i flere af de debatter, der var, og også i fjernsynsduellen i Ringsted – og jeg noterede tidligere, at det faktisk var udenrigsministeren, der var først på banen med det – blev det jo sagt meget firkantet, at regeringen ikke på Nicetopmødet ville gå med til flertalsafgørelser på de her tre berømte områder: ar-